VENDIM
Nr.639, datë 30.9.2004

PËR MIRATIMIN E MARRËVESHJES, NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË SHTETEVE TË BASHKUARA TË AMERIKËS, PËR MBROJTJEN DHE RUAJTJEN E PASURIVE TË CAKTUARA KULTURORE

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 17 e 23 të ligjit nr.8371, datë 9.7.1998 "Për lidhjen e traktateve dhe marrëveshjeve ndërkombëtare", me propozimin e Ministrit të Punëve të Jashtme, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

Miratimin e marrëveshjes, ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, për mbrojtjen dhe ruajtjen e pasurive të caktuara kulturore, nënshkruar në Uashington, më 12 korrik 2004.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
Fatos Nano

MARRËVESHJE
NDËRMJET QEVERISË SË REPUBLIKËS TË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË SHTETEVE TË BASHKUARA TË AMERIKËS, PËR MBROJTJEN DHE RUAJTJEN E PASURIVE TË CAKTUARA KULTURORE

Qeveria e Republikës së Shqipërisë dhe Qeveria e Shteteve të Bashkuara të Amerikës (që më poshtë do të referohen si Palë),

me dëshirën për një bashkëpunim të suksesshëm reciprok në fushën e trashëgimisë kulturore;

të bindur se një marrëveshje e tillë do të kontribuojë në forcimin e kontakteve të shumta midis dy shteteve;

duke mbajtur parasysh respektimin e të drejtave themelore të njeriut dhe duke dashur forcimin e mirëkuptimit, tolerancës dhe miqësisë midis të gjitha vendeve, grupeve racore dhe fetare;

të bindur se çdo kulturë ka dinjitetin dhe vlerën e saj që duhet të respektohet dhe të ruhet se të gjitha kulturat janë pjesë e trashëgimisë së përbashkët që i përket të gjithë njerëzimit;

duke dëshiruar të forcojnë mbrojtjen e trashëgimisë kulturore dhe të sigurojnë hyrje në thesaret kombëtare dhe botërore pa diskriminim;

duke marrë parasysh se rrënimi ose zhdukja e objekteve të trashëgimisë kulturore përbën varfërim të trashëgimisë së të gjitha kombeve të botës;

duke marrë parasysh se mbrojtja e trashëgimisë kulturore mund të jetë e efektshme vetëm në rast se organizohet në nivel kombëtar dhe ndërkombëtar, në bashkëpunim të ngushtë midis shteteve;

duke marrë parasysh parimet e Aktit Përfundimtar të Helsinkit, të Konferencës për Sigurim dhe Bashkëpunim në Europë dhe

me dëshirën e ndërmarrjes së hapave konkrete për të thelluar më tej parimet dhe qëllimet e Konventës së vitit 1972 për mbrojtjen e trashëgimisë botërore kulturore dhe natyrore, në lidhje me objekte të veçanta të trashëgimisë kulturore të viktimave të genocidit,

bien dakord si vijon:

Neni 1

Secila Palë do të marrë masat e nevojshme për të mbrojtur dhe ruajtur trashëgiminë kulturore

të të gjitha grupeve kombëtare, fetare dhe etnike (që këtu më pas do të referohen si "grupe"), që jetojnë ose kanë jetuar në territorin e saj, përfshi edhe viktimat e genocidit gjatë Luftës së Dytë Botërore.

Termi "trashëgimi kulturore" i përdorur në këtë Marrëveshje kupton vendet e kultit, qendrat me rëndësi historike, monumentet, varrezat dhe memorialet kushtuar të vdekurve, si dhe materialet arkivore që lidhen me to.

Neni 2

Palët do të bashkëpunojnë në identifikimin e listës së objekteve të duhura, që përfshihen brenda hapësirës së nenit 1, veçanërisht ato që rrezikohen të rrënohen ose shkatërrohen.

Neni 3

Secila Palë do të sigurojë që të mos ketë diskriminim, *de jure* ose *de facto*, kundër trashëgimisë kulturore të ndonjë grupi të referuar në nenin 1 ose kundër shtetasve të Palës tjetër brenda hapësirës dhe zbatimit të ligjeve dhe rregulloreve lidhur me:

a) mbrojtjen dhe ruajtjen e trashëgimisë së tyre kulturore;

b) të drejtën për të kontribuar për mbrojtjen dhe ruajtjen e trashëgimisë së tyre kulturore;

c) hyrjen e publikut në to.

Neni 4

Në rastet kur një grup i interesuar, që përmendet në nenin 1, nuk është në gjendje, vetëm për vetëm, të sigurojë mbrojtjen dhe ruajtjen e përshtatshme të trashëgimisë së tij kulturore, secila Palë do të marrë masa të posaçme për të siguruar një mbrojtje dhe ruajtje të tillë të trashëgimisë kulturore brenda territorit të saj dhe të ftojë për bashkëpunim Palën tjetër dhe shtetasit e saj, kur është e nevojshme një ndihmë e tillë për këtë qëllim.

Neni 5

Pasuritë e trashëgimisë kulturore, të përmendura në nenin 4, që janë të një rëndësie të veçantë, do të hyjnë në listën e objekteve të trashëgimisë kulturore. Kjo listë do të shpallet publikisht dhe do t'u komunikohet autoriteteve kompetente federale, shtetërore dhe lokale.

Të gjitha pasuritë e trashëgimisë kulturore që përcaktohen si të tilla, do të mbrohen, ruhen dhe do të vendosen tabela sipas përcaktimeve në rregulloret e brendshme ligjore të vlefshme të secilës Palë. Do të sigurohet hyrja e publikut në to.

Një listë e tillë e objekteve të trashëgimisë kulturore do të përcaktohet nga komisioni të cilit i referohet neni 6 që vijon. Komisioni, gjithashtu, mund të përfshijë pasuri në këtë listë në çdo kohë.

Neni 6

Një komision i përbashkët i trashëgimisë kulturore (KPTK) krijohet në mënyrë që të mbikëqyrë veprimet e listës së përmendur në nenet 2 dhe 5, dhe të kryejë funksione të tjera, siç i janë deleguar atij nga Palët. Secila Palë do të caktojë një ose disa anëtarë në KPTP, që mund të ndihmohen nga zëvendësat ose këshilltarët e tyre. Vendimet e KPTK-së do të kërkojnë miratimin e të gjithë anëtarëve. Palët do të bashkëpunojë për t'i siguruar KPTK-së të drejtën për të parë objektet e trashëgimisë kulturore dhe informacionin e nevojshëm, me qëllim që të zbatojë përgjegjësitë e veta.

Secila Palë nëpërmjet përfaqësuesit të saj në KPTK, që përmendet në paragrafin e parë sa më sipër, mund të kërkojë hartimin e rregulloreve të posaçme, si ta shikojë të përshtatshme, sipas procedurave të KPTK-së për të mbrojtur dhe ruajtur trashëgiminë kulturore në territorin e Palës tjetër, të grupeve që nuk përfshihen në nenin 1, në rastet kur një trashëgimi e tillë kulturore është e lidhur me trashëgiminë kulturore jashtë vendit të shtetasve të Palës kërkuese dhe që ka nevojë, për arsye të ndryshme, të mbrohet dhe të ruhet. Pala tjetër do të konsiderojë hapat, brenda shtrirjes së ligjeve dhe

rregulloreve të saj, për t'iu përgjigjur kësaj kërkese.

Komisioni i Shteteve të Bashkuara për Mbrojtjen e Trashëgimisë Kulturore të Amerikës jashtë do të jetë agjenti ekzekutiv për zbatimin e kësaj Marrëveshjeje për Palën amerikane.

Drejtoria e Trashëgimisë Kulturore në Ministrinë e Kulturës, Rinisë dhe Sporteve të Republikës së Shqipërisë do të jetë agjenti ekzekutiv për zbatimin e kësaj Marrëveshjeje për Palën Shqiptare. Secila Palë, me notë diplomatike të drejtuar tjetrës, mund të ndryshojë agjentin ekzekutiv.

Neni 7

Asgjë në këtë Marrëveshje nuk do të përpilohet për të liruar ndonjërën prej Palëve nga detyrimet e saj sipas Konventës së vitit 1972 për Mbrojtjen e Trashëgimisë Botërore Kulturore dhe Natyrore ose ndonjë marrëveshje tjetër për mbrojtjen e trashëgimisë kulturore.

Neni 8

Kjo Marrëveshje do të zbatohet në përputhje me ligjet dhe rregulloret e të dy vendeve dhe mundësinë e fondeve.

Neni 9

Mosmarrëveshjet lidhur me interpretimin ose zbatimin e kësaj Marrëveshjeje do t'u paraqiten agjentëve që përmenden në paragrafin e tretë të nenit 6.

Neni 10

Kjo Marrëveshje do të hyjë në fuqi pas shkëmbimit të notave diplomatike, me anë të të cilave secila Palë informon tjetrën për plotësimin e kërkesave ligjore përkatëse për hyrjen në fuqi të kësaj Marrëveshjeje. Ajo mund të ndryshohet me marrëveshje reciproke me shkrim nga Palët.

Kjo Marrëveshje do të qëndrojë në fuqi deri sa të zgjidhet nga njëra prej Palëve, duke njoftuar me shkrim 6 muaj përpara, nëpërmjet kanaleve diplomatike, Palën tjetër, për synimin e zgjidhjes së kësaj Marrëveshjeje.

Bërë në Uashington, më 12 korrik 2004, në dy kopje, në gjuhën shqipe dhe angleze, secili tekst i njëjtë autentikisht.